

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป.๑๖๔/๒๕๖๘

เรื่อง การขายสินค้านอกราชอาณาจักร โดยผู้ประกอบการจดทะเบียน

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำเกี่ยวกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการขายสินค้านอกราชอาณาจักรโดยผู้ประกอบการจดทะเบียน กรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๓ ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.๘๙/๒๕๔๒ เรื่อง การขายสินค้านอกราชอาณาจักร โดยผู้ประกอบการจดทะเบียน ลงวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.๘๙/๒๕๔๒ เรื่อง การขายสินค้านอกราชอาณาจักร โดยผู้ประกอบการจดทะเบียน ลงวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

“ข้อ ๓/๑ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และประเภทที่ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร โดยผู้ประกอบการได้นำสินค้าหรือบริการที่ได้มาหรือได้รับมาไปใช้ในการประกอบกิจการทั้งสองประเภท ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นสำเนาภาษีซื้อตามสัดส่วนรายได้ของกิจการประเภทที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มออกก่อน แล้วจึงนำภาษีซื้อส่วนที่เหลือจากการยื่นสำเนาไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง

ในเดือนภาษีพฤษภาคม บริษัท ก. เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน มีรายได้จากการขายสินค้าในประเทศไทยจำนวน ๑๖ ล้านบาท และรายได้จากการขายสินค้าที่มีการทำสัญญาซื้อขายและส่งมอบสินค้ากัน ในต่างประเทศเป็นเงินจำนวน ๔ ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๐ ของรายได้ทั้งหมด) บริษัท ก. มีภาษีซื้อซึ่งไม่สามารถแยกได้ว่าเป็นภาษีซื้อของกิจการประเภทใดจำนวน ๑ ล้านบาท ดังนั้น บริษัท ก. จะต้องยื่นสำเนาภาษีซื้อออกก่อนร้อยละ ๒๐ ตามสัดส่วนรายได้ของกิจการประเภทที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นจำนวน ๒ แสนบาท แล้วบริษัท ก. จึงมีสิทธินำภาษีซื้อส่วนที่เหลือจากการยื่นสำเนาจำนวน ๘ แสนบาท ไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนภาษีดังกล่าว”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓/๒ ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.๘๙/๒๕๔๒ เรื่อง การขายสินค้านอกราชอาณาจักร โดยผู้ประกอบการจดทะเบียน ลงวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

“ข้อ ๓/๒ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (กิจการประเภทที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ และกิจการประเภทที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ) และประเภทที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้น ได้นำสินค้าหรือบริการที่ได้มาหรือได้รับมาไปใช้ในการประกอบกิจการทั้งสามประเภท ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นส่วนภาษีซื้อตามสัดส่วนรายได้ของกิจการประเภทที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มออกก่อน แล้วจึงนำเฉพาะภาษีซื้อส่วนที่เหลือจากการยื่นส่วนมาเฉลี่ยภาษีซื้อตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๒/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๙) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเฉลี่ยภาษีซื้อตามมาตรา ๘๒/๖ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ตัวอย่าง

บริษัท ข. เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ประกอบกิจการขายไก่สดในประเทศและส่งออก ไปต่างประเทศ ในปี ๒๕๖๖ บริษัท ข. มีรายได้จากกิจการขายไก่สดโดยการส่งออกไปต่างประเทศ ซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๕๐ และรายได้จากกิจการขายไก่สดในประเทศไทย ซึ่งไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๕๐

ต่อมาเดือนภาษีพฤษภาคม ๒๕๖๗ บริษัท ข. มีรายได้จากการส่งออกไก่สดไปต่างประเทศ จำนวน ๖ ล้านบาท รายได้จากการขายไก่สดในประเทศไทยจำนวน ๑๐ ล้านบาท และรายได้จากการขายไก่สดที่ซื้อจากผู้ขายที่ต่างประเทศและส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าในต่างประเทศจำนวน ๔ ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๐ ของรายได้ทั้งหมด) บริษัท ข. มีภาษีซื้อซึ่งไม่สามารถแยกได้ว่าเป็นของ กิจการประเภทใดจำนวน ๑ ล้านบาท ดังนั้น บริษัท ข. จะต้องยื่นส่วนภาษีซื้อออกก่อนร้อยละ ๒๐ ตามสัดส่วนรายได้ของกิจการประเภทที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นจำนวน ๒ แสนบาท แล้วจึงนำภาษีซื้อส่วนที่เหลือจากการยื่นส่วนจำนวน ๘ แสนบาท มาเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ของปีที่ผ่านมา

(รายได้ของปี ๒๕๖๖ คิดเป็นอัตราส่วน ๕๐ : ๕๐) บริษัท ข จึงมีสิทธินำภาษีซื้อเฉพาะส่วนที่เฉลี่ยได้ ตามส่วนของรายได้ของกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน ๔ แสนบาท ไปหักออกจากภาษีขาย ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนภาษีพฤษภาคม ๒๕๖๗”

สั่ง ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

ปิ่นสาย สุรัสวดี

อธิบดีกรมสรรพากร